

Brännkyrka bladet

Information från Brännkyrka församling
Svenska kyrkan • juni 2011

FOTO: HÅKAN FLANK

Inte Luthers fel

Hur kunde han bli så missförstådd? Så att vi tror att det är våra prestationer som gör att vi duger inför Gud? Luther stod faktiskt för något helt annat.

Sid 3

I Uganda spirar hopp om liv och förändring

De kollektor som tas upp i församlingens dopgudstjänster förmedlas vidare till södra Uganda. Tack vare dem får barn och ungdomar nya möjligheter till ett bättre liv.

Sid 4-5

Musikaliskt godis hela sommaren

Operaarior, virtuos pianomusik och psalmer i jazzton – årets upplaga av Musik i sommarkväll bjuder på en spännande mix av musik från flera århundraden.

Sid 6

En skyddsängel vakade och gav honom en ny chans

När Lenni Fardin fick möjlighet att bli kyrkvård kändes det både läskigt och smickrande, berättar han. Att han med sitt förflutna fick det förtroendet kändes stort.

Porträttet Sid 7

Enkelt och spontant – sommarutflykter i Stockholm

Packa färdbevis på SL och en matsäck och möt upp vid tunnelbanan i Fruängen – krångligare är det inte. Fyra spännande utflyktsmål väntar oss.

Sid 8

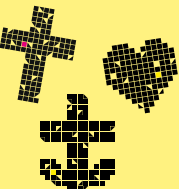
I skimrande glas möts människa och Gud

Sedan drygt två månader har Brännkyrka kyrkorum ett nytt blickfång i koret. Med sitt spännande färg- och formspråk ger den nya altartavlan

av glaskonstnären Bertil Vallien rummet nya dimensioner. Välkommen in!

Se [Ledaren](#) sid 2

Tro't eller ej "Det bästa med konfirmationen" – fem tjejer ger svar

Sid 2, 3, 6, 7, 8

Få fatt i glädjen

Äntligen är vår nya altartavla på plats. Efter en lång process hänger den där längst fram i kyrkan. Varje gång jag kommer in fångar den min blick. Varje gång jag är i kyrkan tillsammans med andra startas samtal om det vi ser och jag känner en sådan glädje över varje sådant samtal. För vi talar om kyrkan, om konst, om Gud, om upplevelser och om mycket annat.

Många uttrycker sin glädje över kyrkans nya utseende, andra funderar över den gamla tavlan och dess nya plats och är glada över att den kommer till sin rätt där den är.

När något har tagit lång tid och krävt mycket engagemang är det fantastiskt när det äntligen blir färdigt. Därför är det viktigt att tillåta sig att känna glädjen när den finns där. Jag tror att det är lätt hänt för många av oss att vi arbetar och anstränger oss, verkligen kämpar, och när det sedan är färdigt kastar vi oss över nästa projekt. Vi hinner bara avsluta en uppgift, så ger vi oss i kast med nästa. Och visst, det blir säkert en hel del gjort. Det är bra.

Men vi ska ju inte bara producera och leverera. Vi är ju människor också. För att vi ska kunna fortsätta med våra uppgifter måste vi också få känna glädje över det som faktiskt redan har blivit klart. Vi måste tillåta oss att njuta av själva känslan av att ha lyckats med något. "–Det här blev gjort, jag klarade av det, det är färdigt." Att få fatt i sin glädje kräver av oss att vi stannar upp ett ögonblick och bara är stilla i tanken. Att se resultatet av sitt arbete stärker självkänslan och självförtroendet.

Om något går fel är vi oftast väldigt medvetna om det. Vi tar på oss ansvar och känner oss tyngda av misslyckandet. Den känslan har lätt att finna ett bo i oss. Det går alldeles av sig självt. Men glädjen behövs också en boplat. Så öppna din dörr och låt det finnas plats både för glädje och stolthet och för ansvar och reflektion över det som kunde ha blivit annorlunda.

Glasblocken i altartavlan visar flera av bibelns berättelser där Gud gör sig tydlig på olika sätt för människor. Glaskonstnär Bertil Vallien har också lagt dit en bild som handlar om alla väg-

valen som vi står inför i våra liv. Ett av de valen tror jag är just det att låta glädjen ta plats i livet. Många gånger har vi svårt att se de små glädjeämnena och tycker därför att livet är hårt, men det går att öva sig i att upptäcka det som är värdefullt och glädjeförande. Så jag vill försöka få fatt i min glädje, behålla den och njuta av den.

Välkommen in i kyrkan och dela min glädje över altartavlan, kom gärna in och titta och upplev den på plats.

"Över berg och dal som en mjuk koral drar sommarn över vårt land.

Livet flödar fram såsom sav i stam, såsom bäck emot havets strand.

Så lev Guds nu. Av Guds nåd får du ta mot var stund ur hand.

Livet flödar fram såsom sav i stam, såsom bäck emot havets strand.

Livet flödar fram såsom sav i stam, såsom bäck emot havets strand."

SvPs 752

Med önskan om en fin sommar!
Eva Abragi

VILL DU VETA MER OM ALTARTAVLAN OCH DESS SYMBOLER?

På bokbordet i Brännkyrka kyrka hittar du en folder där tavlans bibliska motiv och övriga

symboler presenteras.

Från och med midsommarhelgen är kyrkan åter öppen vardagar 09.00–15.00, helger 09.00–16.00. Tråkigt nog har vi av tekniska skäl tvingats ha kyrkan stängd en tid, utom i samband med gudstjänster, men snart är det alltså fritt fram igen.

I höst bjuder vi in till "Gudsmöten – samtal utifrån altartavlans bildspråk och färger". Öppna samtal, ingen anmälan. Ingen förkunskap krävs. Vi träffas 18.30–19.30 torsdagarna 8 och 22 september, 6 och 20 oktober, 3 november, 1 december.

Kari Malmström

Nya läktarorgeln i Brännkyrka kyrka på gång

Brännkyrka församling beställde en ny orgel från firma Åkerman och Lund hösten 2009 för att ersätta den gamla läktarorgeln i Brännkyrka kyrka. Tanken var att den nya orgeln skulle byggas och levereras nästa år, varvid den gamla skulle säljas och tillfälligt ersättas med en digitalorgel.

Nu har Åkerman och Lund meddelat att orgelbyggandet går fortare än planerat och beräknad leverans är redan nu i höst. Då är det många saker som ska ordnas.

Först måste den gamla orgeln säljas, demonteras och forslas bort. När den väl är restaurerad och ombyggd kan den komma någon annan församling till glädje. Innan den demonteras kommer en digitalorgel att placeras och intonas så att vi kan fortsätta spela på alla dop, vigslar, begravningar och gudstjänster vi har i Brännkyrka kyrka. Denna tillfälliga orgel låter minst lika bra som den vi har idag.

Sedan måste läktaren göras i ordning, och vi vet inte hur mycket som behöver göras förrän den

Provmontering på verkstad av den nya orgelfasaden.

FOTO: ROBERT ZELIZI

gamla orgeln är borta. Läktaren är gammal och kan inte hanteras hursomhelst.

När den nya orgeln så småningom levereras kommer kyrkan att vara helt stängd i ungefär en vecka. Efter den första monteringen av de stora delarna kommer orgelbyggarna att montera mekanik och pipor under flera månader, men då på tider som inte ska påverka den vanliga verksamheten allt för mycket. Under denna period spelar vi alltså på digitalorgeln, men så fort det finns några stämmor klara i den nya orgeln så ska vi börja använda den. Man får då en lång inkörningsperiod då

eventuella fel och brister kan åtgärdas innan hela bygget är klart.

Det är mycket krångel och bekymmer i ett sådant här projekt, men det är det värt! När allt är klart i början på nästa år kommer Brännkyrka kyrka att ha ett förstklassigt instrument i ett förstklassigt kyrkorum!

Robert Zelizi

1. Vad var det bästa med konfirmandtiden?
Få nya kompisar, uppleva och lära sig nya saker.

Tro't eller ej

2. Är det något som du saknade under konfirmandtiden?
Något som nästa år kan få ta del av?
Jag tyckte det var bra som det var.

3. Ska man hoppa på erbjudandet om konfirmation? Varför?
Lära sig nya saker, få roliga minnen och ha en rolig tid med gruppen.

Isabelle Saers

BRÄNNKYRKA
FÖRSAMLING
Svenska kyrkan

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö
TELEFON 08-447 11 00 vx
TELEFONID 08-447 11 00 vx
E-POST info@brannkyrka.org
WEBBPLATS www.brannkyrka.org
INFORMATIONSTELEFON 447 11 22

KYRKÖHERDE Eva Abragi
447 11 13, 447 11 32 (bostad)
073-671 21 00
ADMINISTRATIV CHIEF
Gunnar Göranson
447 11 12, 073-671 30 52

BESÖKSADRESSER

BRÄNNKYRKA KYRKA OCH FÖRSAMLINGSEXPEDITION
Götalandsv. 189–191, Älvsjö
BESÖKSTID må–fr 9.00–15.00
FAX 08-86 09 22
VAKTMÄSTERI 073-403 40 53
HUSMOR 447 11 19

VÅRFRUKYRKAN MED FÖRSAMLINGSLOKALER
Fruängens kyrkogata 1–7
FAX 08-88 12 20
VAKTMÄSTERI 0738-23 27 23

PRÄSTER

Pehr-Albin Edén
447 11 14, 073-671 20 84
Maria Eksmyr
447 11 27, 073-759 29 06
Ann-Christine Janson
447 11 30, 073-631 92 31
Katia Lidell
447 11 41, 0709-40 34 50
Anna Geijer Lindgren
447 11 03, 073-671 21 05
Jean-Luc Martin
447 11 11, 073-618 44 12
Stanley Rydell
447 11 28, 073-631 92 07
Cecilia Thunberg
447 11 00, 0733-590 602

DIAKONER

Eva Lundström
447 11 25, 0739-680 680
Maria Sterner
447 11 04, 073-937 28 49
Jennyfer Trinder
447 11 16, 073-587 11 22

MUSIKER

Peter Gunnarsson
447 11 29, 073-904 13 64
Minna Heimo
447 11 06, 0709-698 943
Robert Zelizi
447 11 17, 0709-698 944
Lillemor Zielinski
447 11 00, 0708-71 28 79

PEDAGOGER

Ingemar Cederlund
447 11 23, 073-965 66 59
Lovisa Oscarson
447 11 05, 070-917 01 65
Hilda Rudén
447 11 31, 0762-337 670
Michael Turner
447 11 44, 0708-711 26
Cecilia Öhrwall
447 11 26, 0733-540 481

INFORMATÖR

Kari Malmström
447 11 09, 0708-47 69 31
e-post: fornamn.efternamn@brannkyrka.org

Bakom orden

Det är Luthers fel!

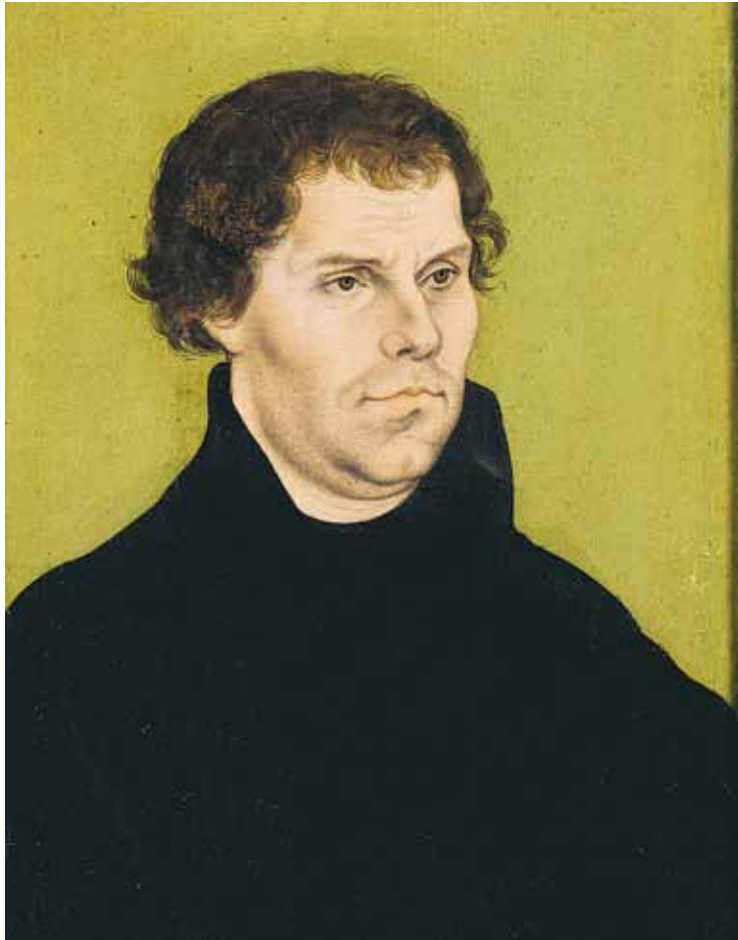
Det är Luthers fel att jag har så svårt att sitta ner och ta det lite lugnt. Det är Luthers fel att jag får dåligt samvete när jag roar mig istället för att arbeta och göra nytta. Och nog är det väl fler än jag som har vuxit upp med citatet "Arbete befordrar hälsa och välstånd och förhindrar många tillfällen till synd", tillskrivet vår reformator Martin Luther?

Så fel det kan bli. För det första är det felciterat, "arbetssamhet" befordrar hälsa och välstånd, hindrar många tillfällen till synd osv", står det egentligen och för det andra är det inte Luther som har sagt det. Orden kommer från Jacob Axelsson Lindblom, ärkebiskop mellan 1805–1819. Men ändå är det Luther som får bära hundhuvudet för orden.

Svenska kyrkan är en luthersk kyrka, ett evangeliskt lutherskt trossamfund. Så vem var han egentligen, mannen som givit sitt namn till vår kyrka?

Han föddes i Eisleben och levde mellan 1483-1546. Familjen levde ett kristet liv och fadern var sträng. Luther följde först sin fars önskan och påbörjade studier i juridik men efter en tids studier gick han igenom en religiös kris och gick i kloster. Han blev augustiner munk och studerade teologi. Luther ägnade hela sin vakna tid åt att läsa bibeln och försöka leva upp till de krav som han uppfattade att Gud ställde på en kristen människa. Han ansträngde sig till det yttersta för att älska Gud och medmänniskor så att det skulle räcka för att tillfredsställa Gud, men upptäckte att han inte räckte till.

Luthers förtvivlan över sin egen otillräcklighet fick honom att fundera över om Gud skulle låta honom gå under eftersom han var så oduglig. Akademiskt går karriären uppåt och ännu mer uppåt. Han blir professor i filosofi, senare teologie doktor och till sist professor i exegetik (läran om bibeltolkning).

Martin Luther av Lucas Cranach d.ä. signerad 1527. Cranach gjorde flera porträtt av Luther och var också hans personliga vän.

Men i själen gör det ont och det andliga livet är tungt. Alla fromhetsövningarna driver honom till ett slags självupptagenhet i sin egen oförmåga.

Men det är genom sina teologiska studier som Luther hittar en ny väg och så småningom en ny bild av vem Gud är. Gud är inte längre den stränge domaren som påpekar människans brister utan en Gud som älskar varje människa. Tron kommer i fortsättningen att handla om tillit till Gud, om frimodighet för den enskilde att möta Gud och om den kärlek som Gud uppenbarar i Kristus. Det är den kärleken som skapar goda gärningar hos människan och som gör att hon sträcker sig ut till sin medmänniska.

Så vad var det nya som Luther kom med? Luther talade med "bönder på bönders vis och med lärde män på latin", det vill säga att vanliga människor förstod Luther. Han predikade på folk-

språket och inte på latin, han vände sig mot den kyrkliga och prästerliga hierarkin och gjorde människan religiöst myndig, och han menade att i dopet blev alla människor jämlika inför Gud. Han sa att varje människa kan själv läsa sin bibel och på så sätt förstå vem Gud är och vad Gud vill med hennes liv, det behövdes inte längre några präster som mellanhand för det. Luther menar också att det är tron, eller längtan efter tro, som räddar människan och ger henne evigt liv, inte prestationerna.

Här någonstans kan vi börja ana hur Luther kunde bli så missförstådd. I början av sitt liv anstränger sig Luther för att leva upp till hårda krav på godhet som han tror ställs på honom. När han sedan förstår att Gud älskar oss blir gärningarna, för honom, bara en konsekvens eller en följd, av att Gud har älskat oss först. Utan att det är ett krav eller en svår

uppgift, räcker vi kärlek vidare därför att vi redan blivit älskade av Gud. Den som inte förstår den svåra och långa andliga resan som Luther gjorde, förstår inte att han ser det som att det är Guds kärlek som flödar vidare, liksom rinner över, när vi gör gott för andra.

Men nog talar Luther om arbete. Ja, visst gör han det. Han talar om att varje människa kan tjäna Gud och sin medmänniska genom sitt arbete. Han lyfter fram arbetet som en kallelse. Och då är det inte i första hand uppgifterna som präst, diakon, biskop eller munk utan allt arbete som är gott och nyttigt och som är bra för enskilda och för samhället man lever i, som man kan vara kallad till.

Det är därför som vi kan säga att den som tar hand om de sjuka, undervisar barn, producerar mat och annat vi behöver, ansvarar för återvinning, sköter service, besöker ensamma, och allt annat som görs, kan vara olika sätt att tjäna Gud.

Så en luthersk kyrka talar om människors lika värde och om att alla uppgifter som utförs är lika värdefulla. Den utgår från att

Gud räknar med alla människor och anförtror oss olika uppdrag. Den talar om att alla människors erfarenheter av Gud har samma dignitet. Men mest av allt talar den om att Gud kommer oss människor till mötes i Kristus, i bibelordet och genom kärleken och att det enda vi behöver göra är att ta emot.

Eva Abragi

När jag skrev behövde jag ibland kontrollera mitt minne. Därför har jag under skrivandets gång kikad i: Svenska kyrkans bekännelseskriter Bevingade Ord av Pelle Holm Från Jesus till Mao av Alf Tergel

Reparation av Brännkyrka kyrkas torn

FOTO: DAVID CAMRELL Efter många års slitage är det dags att sätta nytt tak på tornet på Brännkyrka kyrka. I samband

med att plåten byts ut byts också den del av det underliggande bjälkeslagret och virket som tjänat ut. Eftersom man inte vet hur illa det är med trät förrän plåten tagits bort är det svårt att säga när arbetet blir färdigt. Arbetet är i alla fall inlett och snart har vi ett nyrenoverat kyrktorn som för många år framöver ska sticka upp över Älvsjöns horisont!

Gunnar Göranson

Tack Ulla och Aneta!

Alla vi som har druckit kyrkkaffe nere i kyrkkällaren i Brännkyrka kyrka har mött dessa pärlor. Vecka efter vecka, söndag efter söndag, har Aneta och Ulla kokat kaffet och ordnat med allting som hör till, för att vi andra ska få komma ner och sitta en stund och ha trevligt. Förutom kaffet har vi fått värme och trivsel och en och annan pratstund.

Efter ett flerårigt engagemang tycker de nu att det har blivit dags att lämna över uppgiften till andra. Vi kommer att fortsätta att träffas och kanske blir det fler goda samtal när nu Aneta och Ulla hör till dem som också får sitta ner när det serveras kaffe. Stort tack för allt det arbete som ni har lagt ner.

Nu vill vi gärna hitta fler som vill hjälpa till med kyrkkaffet i våra kyrkor. Vill vi gärna bli många som hjälps åt. Tror du att det här är en uppgift som passar dig, då och då, eller mer regelbundet? Kom och möt oss vid någon gudstjänst och prata med dem som redan är med. Eller hör av dig så får vi pratas vid.

Eva Abragi, kyrkoherde

1. Vad var det bästa med konfirmandtiden?
Det bästa var alla aktiviteter man gjorde tillsammans. Det blev så bra gemenskap i gruppen då och man lärde känna mycket nytt folk.

2. Är det något som du saknade under konfirmandtiden? Något som nästa år kan få ta del av?
Jag saknade ingenting, konfirmandtiden var jättebra som den var.

3. Ska man hoppa på erbjudandet om konfirmation? Varför?
Ja, det ska man. Även om man kanske inte är jättetroende i början så kan man under tiden skapa sig en bättre bild av vad man faktiskt tror eller inte tror på.

Tro't eller ej

Julia Roosvall

På nya jobb

Fler diakoner i Brännkyrka församling

Under det gångna året har allt fler människor sökt sig till vår församling för att få stöd på olika sätt. Skälen kan variera, någon behöver samtala om hur det blir när man förlorar en anhörig, någon annan känner sig ensam, en tredje har svårt att klara sin ekonomi och mycket, mycket annat.

Tyvärr har det ibland blivit så att när man kontaktat en diakon så har man fått vänta en tid på att få träffas. Så vill

vi inte att det ska vara. När man väl lyft luren och ringt ska man så snart som möjligt få veta vem man kan få träffa och när.

Kyrkorådet i Brännkyrka församling har därför beslutat att anställa ytterligare en diakon för 2011. Den 12 juni vigs Eva Szabo Westerlund till diakon i Storkyrkan av biskop Eva Brunne och därefter börjar hon sitt arbete hos oss.

Vi hälsar Eva välkommen och hoppas nu också att fler ska hitta det man söker när man ringer till Brännkyrka församling.

Eva Abragi

Nu är Gudrun Hedersordförande

Fredsgruppen vill passa på att tacka Gudrun Bergman, som i samband med årsmötet avgick som gruppens ordförande.

Gudrun började som fredsombud i församlingen 1991 och har sedan dess utvecklat Fredsgruppen till vad den är idag. Under hennes ledning har vi samlat ihop över 1 000 000 (en miljon) kronor till behövande i stora delar av världen. I 20 år har vi hjälpt Lettland med pengar, mat och kläder. Gudrun har upplåtit sitt hus för packning av kläder och förnödenheter och hållit i kontakter med folk jorden runt. Hon ger aldrig upp, och hennes motto är "Allt ordnar sig".

Gudrun är nu Hedersordförande, och Kerstin Wiklund ny ordförande för Fredsgruppen. Tack Gudrun!

Fredsgruppen genom Birgitta Guvéus

Dopkollekt till Uganda

Dopgudstjänsten uttrycker tydligt glädjen över att ta emot och välkomna ett nytt liv. De barn vi bär fram till dop här i Sverige kommer i de flesta fall att växa upp i trygghet och utan att lida nöd. Så är det inte på andra håll i världen. De kollekt som samlas in vid dopgudstjänsterna i Brännkyrka församling förmedlas via Svenska kyrkans internationella arbete till ett projekt i Sembabule i södra Uganda. Här är hiv och aids ett av de största hoten mot barns trygghet. Många blir föräldralösa. Ulrika Lagerlöf, informatör för Svenska kyrkans internationella arbete, har besökt Sembabule och följt projektet på plats. Här berättar hon om det viktiga arbetet som varje dag bidrar till att göra skillnad för människor.

För mig var det stort att få resa till Uganda. Det var första gången jag åkte iväg och besökte något av de projekt som Svenska kyrkan stödjer ute i världen. Det var också första gången jag besökte Afrika söder om Sahara. Det land som mötte mig var grönt, vackert, vänligt, söndrigt och fattigt. Allt på en och samma gång.

Uganda lever fortfarande med konsekvenserna av det brittiska kolonialstyret. Den brittiska kolonialmakten förde en politik för att söndra. De gav olika folkgrupper olika privilegier, ett enkelt och effektivt sätt att se till att folket inte skulle kunna göra gemensam sak mot britererna. Kanske är det därför som Uganda haft så svårt att hitta sin egen väg efter självständigheten. Under decennierna som gått har den ena diktatorn efter den andra regerat. Två årtionden med Lords Resistance Army som dödade, brände byar och rekryterade barnsoldater i norra delarna av landet har lämnat människor svårt traumatiserade.

Över 800 000 föräldralösa

I de södra delarna är hiv och aids en av de största utmaningarna. Ungefär 18 procent av befolkningen är hiv-positiva, jämfört med 5,4 procent som är genomsnittet för hela landet. 884 000 barn är föräldralösa på grund av aids i Uganda. Bristen på grundvatten är akut på landsbygden och klimatförändringarna gör regnen alltmer opålitliga.

James Mone Simon och Mohammed Kiweewa som båda jobbar i projektet i Sembabule berättade för mig om hur svårt det är med tillgången till vatten under torrperioderna. När jag var där var det november och i slutet av regnperioden. Allt var grönt och vackert.

– Under torrperioderna kan du inte hitta grönska någonstans

Projektet som Svenska kyrkan stödjer ger extra stöd till familjer där deras barn gått bort i aids. De får vattencisterner som samlar upp att odla och ibland grisar och kycklingar som är lätta att ta omhand

när du tittar ut över landskapet, berättar James och Mohammed.

Då är marken brun och torr, boskap dör och människor vandrar långa sträckor för att hitta vatten. De låga grundvattennivåerna gör det svårt att borra efter brunnar. Ofta sinar de och arbetet är förgäves. I projektet bygger man vattencisterner som samlar upp regnvatten från hustaken. En cistern rymmer 5000 liter och kan försörja en familj med vatten i alla fall en stor del av torrperioden. Brunnarna inne i tätorten Sembabule trafikeras hårt.

Det är svårt att se så många utsatta människor och inse hur stort

Kamratutbildare – ett av verktygen i kampen

Elever på Sembabules gymnasieskola utbildas till kamratutbildare.

FOTO: KAREN WESSEL/LWF

En av de största utmaningarna i kampen mot aids är att öka kunskapen om hiv hos unga människor. Projektet som Svenska kyrkan stödjer i Uganda utbildar kamratutbildare som lär ungdomarna om hiv och aids.

– Jag har gått utbildningen för att kunna lära unga människor både om vad hiv är, hur man kan förhindra spridning och hur man kan leva bra med hiv. Vi lärde oss massor, berättar Olivia, en av kamratutbildarna.

Hon är en av tio studenter från Sembabules gymnasieskola som genom projektet fått gå en utbildning i en vecka. Genom att få lära sig om hiv och aids kan kamratutbildarna hjälpa till att stoppa en del av de myter som cirkulerar om hur hiv sprids och

rändra människors liv

barn lever ensamma eller där äldre tar hand om barnbarn när regnvatten från taken, latriner för att förbättra saniteten, hjälp och som som ger ägg och kött.

FOTO: HELÉNE WIKSTRÖM/IKON

behovet är, och hur liten man själv är. Men det ger också ny energi att inse att projektet som Svenska kyrkan stödjer i Sembabule gör skillnad för massor av människor.

Brännkyrka församling har öronmärkt dopkollekt till projektet i Sembabule de senaste åren. Det betyder att du som läser det här med stor sannolikhet har bidragit till att projektet kunnat fortsätta. Så känn dig delaktig i arbetet för att förändra människors liv!

Ulrika Lagerlöf

mot hiv

vad det innebär. Det är mycket enklare att få ungdomarna att lyssna på, och våga ställa frågor till, andra ungdomar än till vuxna.

– Jag såg en enorm förändring hos ungdomarna som gått kursen. De var förändrade själva, de hade kunskaperna som behövdes och förmåga att sprida kunskaperna vidare till sina vänner, säger John Byaruhanga som är lärare och arbetar med kamratutbildarna.

Han berättar att det märks tydligt hur stort förtroende de andra eleverna har för kamratutbildarna. De vågar ställa frågor och be dem om råd, något som är mycket svårare att uppnå när det är en vuxen person som sitter inne med kunskaperna.

Ulrika Lagerlöf

FAKTA OM UGANDA

- Befolkningsmängd: 33,4 miljoner (varav 50 procent är 0-14 år)
- Genomsnittlig livslängd: 53 år
- Andel som lever på mindre än 1,25 dollar/dag: 56 %
- Genomsnittligt antal barn per kvinna: 6,73
- Andel som lever med hiv och aids: 5,4 %
- Barn som blivit föräldralösa p.g.a. aids: 884 000
- Vanligaste dödsorsak: Malaria
- Andel utan tillgång till rent vatten: 33 %
- Andel utan tillgång till sanitetsanordning: 52 %

FOTO: KAREN WESSEL/LWF

FÖRSAMLINGENS DOPKOLLEKTER

Sedan början av 2006 har vi i Brännkyrka församling tagit upp kollekt vid våra dopgudstjänster.

Under åren 2006–2010 har sammanlagt 179 818 kronor skickats härifrån till projekt kring hiv/aids i Uganda. Hittills i år har vi samlat in 12 520 kronor.

Kollekterna från Brännkyrka församling utgör en betydande andel av de medel Svenska kyrkan bidrar med till projektet i Sembabule. Dessa insamlade pengar är en förutsättning för att SIDA, som finansierar en stor del av projektet, ska skjuta till sina medel.

Eria Buganda i sin bananodling. Han har just kunnat börja skörda.

”När Sylvia kom till oss fick jag tillbaka hoppet”

När Eria Buganda var nio år hade han förlorat både sin mamma och pappa i aids. Han lämnades ensam med sin syster Annette, sex år, och lillebror Leo, två år. De bodde själva i huset som deras föräldrar ägt, utan någon vuxen person som såg till dem.

Projektet som Svenska kyrkan stödjer i Sembabule utbildar volontärer som har kontakt med ett antal byar. De får reda på när barn förlorar sina föräldrar och kan se till att barnen får hjälp.

– I mitt volontärarbete reser jag runt mycket i byarna och ser vilka som behöver hjälp och vilka som har hiv och aids, berättar Sylvia som är en av projektets volontärer.

Det var hon som fick kontakt med Eria när föräldrarna gick bort. Hon gav dem stöd, såg till att de hade mat och vatten och arbetade för att hitta en lösning så att barnen inte skulle vara ensamma.

– Innan Sylvia kom till oss så visste vi inte hur vi skulle få mat, det hände att vi fick gå och lägga

oss med tomma magar. Jag tänkte ibland att det vore bättre om vi dog så vi slapp alla problem. När hon började komma till oss fick jag tillbaka hoppet. Någon brydde sig om mig och mina syskon, säger Eria.

Sylvia lyckades återförena Eria och hans syskon med deras styvmamma Latiffa som bodde i grannbyn. Hon ammade fortfarande deras halvsyskon och kämpade för att överleva. Genom projektet fick de rådgivning och stöd för att börja odla. Tillsammans blev de en familj på en vuxen och fem barn.

Idag är Eria 18 år gammal och

har fått utbildning i jordbruksmetoder.

– Jag fick sticklingar från projektet och nu har jag över 150 bananplantor. Jag har just kunnat börja skörda och än så länge får jag inte så mycket att jag kan sälja några mängder, men vi har i alla fall mat så det räcker, säger han.

De yngre barnen går fortfarande i skolan, något som Eria och Latiffa kämpat hårt för att klara. Annette är idag 15 år gammal.

– Jag är så glad att min bror har lyckats ta hand om oss och att vi har fått gå kvar i skolan, berättar hon.

Ulrika Lagerlöf

FOTO: KAREN WESSEL/LWF

Det händer...

 Brännkyrka kyrka
med församlingslokaler
Götalandsvägen 189-193, Älvsjö

Söndagsmässa/Högmässa
Söndagar 11.00

Vardagsmässa
Torsdagar 08.15

Öppen kyrka
Brännkyrka kyrka är öppen vardagar 09.00–15.00, helger 09.00–16.00 **från och med midsommarhelgen.**

 Vårfrukyrkan
med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1-7, Fruängen

Vårfrumässa/Söndagsmässa
Söndagar 18.00

Kvällsmässa
Onsdagar 19.00

Sinnesromässa
Sista onsdagen/månad 19.00

Öppen kyrka
Vårfrukyrkan är öppen måndag–torsdag 09.00–16.00.

Kyrkfika i Vårfrukyrkan

ONSDAGSKVÄLLAR
22 JUNI–31 AUGUSTI
Vi träffas från 17.30 för en stunds samvaro före kvällens gudstjänst. En matig smörgås serveras till självkostnadspris (20 kr). Du kan också ta med eget fika.

För aktuellt veckoprogram se Stockholms stifts samlade annons i DN/SvD fredagar samt veckoannonsering i "Mitt i Söderort" tisdagar. Du kan också ringa vår infotelefonsvareare 4471122 eller besöka www.brannkyrka.org

Efter sommaren...
Under vecka 36 startar åter de flesta av församlingens grupper, verksamheter och aktiviteteter efter sommaren. Välkommen att vara med!

Sommarens konserter bjuder på ljuv musik från många epoker

Årets sommarmusik mjukstartar på midsommaraftron, som ju är en fredag. Då blir det ett jazzigt program med traditionell sommarmusik som utgångspunkt.

Torsdagen den 30 juni 19.00 börjar Musik i sommarkväll i Brännkyrka kyrka på riktigt. Cecilia Öhrwall kommer tillsammans med sin bror Esbjörn Öhrwall och Ylva Nilsson att framföra en del nya egna låtar i programmet "Jorden runt på 50 minuter". Bland annat kommer det att bli

nya arrangemang av några stycken ur Leonard Bernsteins "Mass", som i originalet är mycket stor och komplicerad, men fantastisk musik.

Den 7 juli ska vi fira årets 200-årsjubilar: Franz Liszt. Den ungerske kosmopoliten och superstjärnan hade en mycket omfattande produktion av musik för både orkester och kyrkomusik, men här handlar det om hans pianoproduktion, som ju är den mest kända och viktigaste. Syskonen Anna Buchenhorst och Per Rundberg ger smakprov på hur pianomusik kunde låta, både för två och fyra händer, när pianovirtuosen Liszt komponerade.

Den 14 juli är det Frankrikes nationaldag. Man firar stormingen av Bastiljen 1789, men vi kommer att fira det med mycket äldre musik än så. Franska kompositörer från början av 1600-talet tolkas av älvsjöborna Hillevi och Roland Hogman. Sensträngade lutor och historiska repliker av dåtidens flöjter spelar galant och dansant.

Fröjdeljud-Psalmer är en skiva som kom ut under våren och som recenserats i musiktidningar. Både gamla och nyare psalmer tolkas här av en jazzgrupp, Fröjdeljud, som inte tvekar att ge psalmerna en ny personlighet. En av recensenterna ville helst få se och höra gruppen live, och

om man vill det så ska man komma den 21 juli.

I slutet på maj förra året hade Kristine West sin bejublade examenskoncert från Kungliga musikhögskolan här i Brännkyrka kyrka. På allmän begäran kommer hon nu med sin ensemble Zephyr den 28 juli för att ge oss "Tvåra kast i barockens Italien".

Den 4 augusti blir det cello och harpa! Harpan låter fantastiskt i ett kyrkorum men har alltid betraktats som alltför dionysiskt. Det är först under romantiken som vissa kompositörer använder harpan i kyrkomusiken. "Solglimtar i mandelträdets skugga" ger musik både i original och arrangemang för cello och harpa av romantikerimpressionisterna Debussy, Ravel, Saint-Saëns och Piazzolla.

Den 11 augusti lyfter taket i Brännkyrka kyrka! Då spelar Trinity: Kalle Olandersson trumpet, Ali Djeridi trummor, och Andreas Hellqvist hammondorgel. Det här är en konsert ni inte får missa!

Vivaldis årstiderna är ett av de mest kända och älskade verken inom den klassiska musiken. Den tolkas av stora orkestrar, små orkestrar, specialiserade barockinterpreter, jazzmusiker, rockmusiker, ja, nästan outtömligt är musikinnehållet i detta verk. Riktigt stor konst bevarar sin storhet hur den än hanteras. Den 18 augusti får vi höra verket arrangerat för stråkkvintett, med ambulerande primarie.

Till sist måste vi uppmärksamma Jussi Björling, tidernas främste tenor, som fyllde 100 år i februari. Den 25 augusti blir det operaarior och duetter för tenor och sopran av Giacomo Puccini, i vars operor Jussi glänste som bäst. Hyllningen står John Haque, Sara Radulvic och Bo Wannefors för. En liten anekdot: Puccini kom från en kyrkomusikersläkt och skrev en mycket intressant mässa i ass-dur som tonåring. Men sedan blev det ingen mer kyrkomusik utan opera istället.

Robert Zelizi

 Årets midsommarfirande fredag 24 juni på ängen vid Brännkyrka kyrka

13.30 Midsommarstången kläs. Ta gärna med blommor och grönt! Kransbindning, kaffeservering på kyrkängen. 14.30 reser vi stången, dans och lekar, lotterier, fiskdamm, servering. 16.00 konsert i kyrkan. Välkommen!
Brännkyrka församling i samarbete med Brännkyrka Hembygdsförening

Tar du bästa bilden?

Söndagen den 18 september 2011 firar Brännkyrka Hembygdsförening 70 årsjubileum. Hembygdsföreningen utlyser nu en fototävling under rubriken "Min hembygd Brännkyrka-Vantör 2011".

Bilderna kommer att ställas ut på jubileumsdagen den 18 september 12.00–16.00 på Hembygdsgården Lerkrogen, Götalandsvägen 224, Älvsjö C. Vinnare kommer att koras genom att alla som deltar i firandet denna dag får rösta fram bästa bilden.

Brännkyrka kyrka torsdagar 19.00
Fri entré • Aftonbön Enkel servering • Kollekt

30/6 "Jorden runt på 50 minuter"
Cecilia Öhrwall *sång, piano*
Ylva Nilsson *cello*
Esbjörn Öhrwall *gitarr*

7/7 "Franz Liszt 200 år, det virtuosa pianot för 2–4 händer"
Syskonen Anna Buchenhorst och Per Rundberg

14/7 "Le quatorze juillet"
– fransk barockmusik med Treble and Ground: Hillevi och Roland Hogman
flöjter och lutor

21/7 "Fröjdeljud-Psalmer"
Cecilia Alrikson *sång*
Mattias Welin *kontrabas*
Niclas Höglind *gitarr och laptop*

28/7 "Tvåra kast i barockens Italien" Ensemble Zephyr:
Kristine West *flöjter*
Emily Hasselgren *flöjt och fagott*
Jonas Nordberg *luta*

4/8 "Solglimtar i mandelträdets skugga" – Debussy, Ravel, Piazzolla, Saint-Saëns
Eva Maria Hux *cello*
Maria Kadovic *harpa*

11/8 "Trinity organ jazz"
Karl Olandersson *trumpet*
Ali Djeridi *trummor*
Andreas Hellkvist *hammondorgel*

18/8 "Vivaldis årstiderna"
Nina Wohler, Elin Nilsson, Gunilla Birkedal Lindberg, Anna Manell
Stina Pettersson

25/8 "Till minne av Jussi: pärlor av Puccini"
Sara Radulvic *sopran*
John Haque *tenor*
Bo Wannefors *piano*

Fotot ska ha storleken 18 x 24 cm. Bifoga dokumentation av bilden (ex. när, var, hur, vem/vilka) samt ett förseglat kuvert med ditt namn, adress och tel. Sänd din bild senast den 15 augusti till: BRÄNNKYRKA HEMBYGDSFÖRENING "Fototävling", Box 52, 125 22 Älvsjö
Frågor? Ring Evy Kjellberg 08–86 83 55.

PS. Har du gamla bilder i byrålådan? Skänk dem gärna till Hembygdsföreningen!

Tro't eller ej

1. Vad var det bästa med konfirmandtiden?
Sångträffarna och konfirmandlägret.

2. Är det något som du saknade under konfirmandtiden? Något som nästa år kan få ta del av?
Nej, jag saknar inte något, jag tyckte det var jättebra. Tycker bara att konfirmationstiden borde vara längre.

3. Ska man hoppa på erbjudandet om konfirmation? Varför?
Ja, för att du får en underbar upplevelse som att träffa vänner för livet.

Angelica Lööw Andersson

Porträttet

Han släppte in Gud i sitt liv, och det räddade honom

Den första halvan av hans liv gick i krokiga banor. Numera ligger bitarna ganska stadigt på plats. När kyrkvården Lenni Fardin läser en bibeltext i gudstjänsten hör man vilja till inlevelse, önskan att förmedla och att ta på allvar. För honom är Gud en kärlekens Gud, som bokstaveligt talat räddat livet på honom.

Lennis första hem låg i Tallkrogen. När han var fyra skildes hans föräldrar och fyra år senare fick han en "ny pappa", som också verkligen axlat rollen som pappa. Men personliga bekymmer hos de vuxna i Lennis omgivning ledde ändå till någon form av omsorgssvikt. Det fanns inte riktigt utrymme för ett barn att vara barn.

– När jag var tolv flyttade vi till Bredäng. Det var lite förödande för mig – att 1965 hamna i ett förortsgäng med 60 andra ungdomar... När jag ville göra revolt fanns det ingen plats hemma för det, så då stack jag hemifrån.

Vilket fick till följd ett omhändertagande av Barnavårdsnämnden och boende på pojkhem, något Lenni beskriver som "en grundkurs i brott". Men på hemmet lärde han sig mycket i skolan, där var små klasser och stränga lärare, så betygen fick han upp.

Ständig fest

Så kom han hem till sista terminen i 9:an. I förortsgänget testade man alkohol och droger – och detta i en drogliberal tid. Lenni fastnade för både det ena och andra, och såg just då inga problem med det. Han började som plåtslagarlärling och fick lön, pengar som kunde omsättas i ännu fler påverkade upplevelser och ännu mer ren fylla.

– De första 15 åren av mitt missbruk hade jag rätt roligt, säger Lenni, de sista tio var inte så kul...

1972–73 gjorde han lumpen på Flygvapnet i Tullinge inom brand- och räddningstjänst. Då fick han alla körkort man kan få, men förlorade dem ganska snabbt ute i det civila livet.

Han gjorde försök att bryta sig loss, flyttade till Dalarna med en

I Vårfrukyrkans kyrkorum trivs Lenni som fisken i vattnet.

tjej, men med förlorat körkort var det ingen "hit" att bo i glesbygd. Så det blev flytt tillbaka till Stockholm, kraschat förhållande och gott om gamla kompisar kvar.

– Överallt där det var fest ville jag vara med. Jag hade tre olika gäng jag for runt och festade med. Jag ser då och då en av mina polare från förr, som också tagit sig ur det här, berättar Lenni. Men de flesta från den tiden, från mina gamla ungdomsgäng, de lever inte längre.

Ett viktigt datum

Sedan följde en lång rad år med många flyttar, många relationer, diverse boenden, en ganska ambulerande tillvaro. Drickandet eskalerade, och en hel del droger fanns med. Och så ett par barn på vägen, med olika mammor.

– 1985 startade jag ett eget företag inom plåtslageri och smide, och det kanske hade kunnat fungera. Men jag blandade ihop företagets pengar och mina och köpte knark som jag inte borde ha köpt. Till slut fanns det bara skulder kvar.

Den 13 april 1987 är ett vik-

tigt datum i Lennis liv.

– Pappa hade gett mig ett klipp ur en tidning om självhjälpsgrupper för dem som har missbruk, och frågat om det kanske var något för mig. Jag sa "Näää", men stoppade klippet i fickan.

Just denna 13 april kände han sig helt färdig och ville verkligen få till en förändring. Han sökte upp en sådan grupp.

– Jag var salig när jag gick därifrån, där hittade jag hoppet. Jag kunde se att det fanns människor som klarade sig. Så jag var

Så fick han besök av sin bror, som reagerat tvärtom mot Lenni i barndomen och själv valt en ordningsam väg i livet. "Du mår inte bra", konstaterade brodern, och tog med både Lenni och hans motorcykel hem till Stockholm igen.

Men inte hjälpte det mot rastlösheten och sökandet.

–Det var ytligt alltihop, säger han. Jag träffade en ny tjej, som bodde i ett kollektiv i Norrland, och flyttade upp till henne. Jag fyllde 40 i samma vecka, men gick mindre på självhjälpsmöten och

"Jag har fått ett jättebra liv som jag försöker förvalta."

på direkt. Ordnade upp mitt liv, skaffade jobb igen.

Han fick också den lägenhet i Västberga där han fortfarande bor. Den har haft några andra handshyresgäster genom åren, för Lenni fortsatte flytta runt.

Problemen fanns kvar, och han sökte sig till ett behandlingshem för att få hjälp. Hemmet låg i Kramfors, han träffade en tjej där och flyttade dit.

gick bakåt i mitt tillfrisknande.

Så tog han ett återfall.

– Jag var nykter i nio år och en halv månad, sedan tog jag en pilsner, som det tog fem och en halv månad att dricka ur...

Han kunde mycket väl ha dött, tillstår han, men någonstans vakade en eller annan skyddsängel över honom och såg till att han fick en chans till.

– Sedan började mitt liv att

FOTO: HAKAN FLANK

spira! Nu var jag villig att göra tolvstegsprogrammet. Jag hade haft ett motstånd mot Gud, och enligt mig går det inte att göra det här utan att ha åtminstone en vilja till tro.

Lenni beskriver stegarbetet som en utrensningssprocess. Vad som krävs är ärlighet, villighet och ett öppet sinnelag. Och bön.

– Jag såg att bön fungerar, säger han. Jag slutade att vara arg på folk när jag fick be för dem. Jag släppte in Gud i mitt liv och fick en som vägledde mig.

Han träffade en ny tjej, och fick en numera tioårig dotter. Förhållandet ebbade ut, men dottern bor regelbundet hos honom. Han har också återknutit kontakten med sina äldre barn.

Fördjupad tro

Numera kanaliseras mycket av Lennis energi i kyrkan. Sedan många år går han på möten i den självhjälpsgrupp som träffas i kyrkans lokaler i Fruängen. Steget till kyrkorummet var inte så långt när han väl ville kliva över tröskeln.

Så småningom sökte han sig till gruppen "på spaning efter andlighet".

– Där fördjupades min tro, säger han. Gruppen öppnade också vägen att dela tro med "vanliga människor", som inte har haft en missbruksproblematik. "Spaningen" ledde också till att jag sent omsider konfirmerades. När jag sedan fick möjlighet att bli kyrkvård kändes det både läskigt och smickrande. Att jag med mitt förflutna skulle få det förtroendet...

Sedan ett par år lever han i ännu en relation, som han beskriver som "den största någonsin". Tillvaron känns stabil.

– Jag har fått ett jättebra liv som jag försöker förvalta. Jag känner nyfikenhet, livsglädje och sinnesro – för det allra mesta, ler han.

Och hans ursprungsfamilj har rätt ut sina problem.

– Alla mår bra. På mammas 80-årsdag var vi alla sams och alla lämnade festen glada! Det var en härlig känsla.

Kari Malmström

1. Vad var det bästa med konfirmandtiden? **Allt var så bra! jag har tusen underbara minnen därifrån. Men det bästa var nog att få så många nya vänner och lära sig så mycket nytt. Och komma närmare kristendomen.**

2. Är det något som du saknade under konfirmandtiden? Något som nästa år kan få ta del av? **Att det var så kort tid, haha! Men jag tar hellre den korta tiden än inget alls.**

Tro't eller ej

3. Ska man hoppa på erbjudandet om konfirmation? Varför? **Ja, absolut! Man måste ju inte vara troende för att göra det. Konfirmationen handlar ju om så mycket mer. Jag har bara positiva minnen och upplevelser därifrån.**

Cornelia Vestin

Konfirmation

Tro't eller ej – konfirmation är kanske inte som du tror

Hur vet man att man är kär?

Är det normalt att mobbas?

När kan man säga att man tror?

Är det jag själv som styr och väljer?

Stora frågor kräver stora svar. Vilka är dina?

Klart du ska konfirmera dig!

Det finns några som tycker att konfirmationen är trist. Att det är gammaldags. De som konfirmeras nu brukar säga att det är kul, spännande och att de träffade en massa nya kompisar.

Visste du att 2011 är det 40 000 15-åringar som konfirmeras?

Under konfirmandtiden får du genom bland annat diskussioner, samtal och gudstjänster möjlighet att fundera över vem du är och vad du tror. Det handlar om trosfrågor som vem Jesus är och vad det står i Bibeln. Men också om grundläggande mänskliga frågor, till exempel om vad som är rätt och orätt, om vänskap, kärlek, sex, om meningen med livet. Frågor som alla människor ställs inför därför att ingen lever sitt liv ensam.

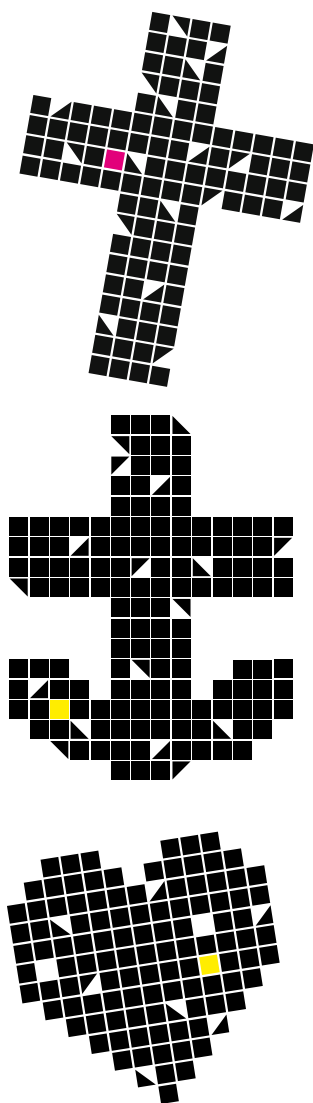
Konfirmandtiden avslutas med en konfirmationsgudstjänst. Konfirmationen är en bekräftelse av ditt dop. I Guds ögon är alla människor värdefulla. Konfirmationen är ett sätt att bekräfta detta för just dig.

I Brännkyrka församling kan du konfirmeras på sommarläger, veckogrupp eller söndagsgrupp. Du kan välja träffar en gång i veckan eller ett par gånger i månaden. Du bestämmer.

Vissa är troende när de börjar sin konfirmationstid. Några kommer på att de är det under konfirmationstiden. Andra gör det inte alls. Det viktiga är att konfirmationstiden kan ge dig en massa nya erfarenheter.

Tro't eller ej – att konfirmera sig är inte som du tror.

Miche Turner

Pilgrimsvandring i fredens tecken

Pax 2011 är en pilgrimsvandring i fredens tecken från Uppsala till Lund till minne av Dag Hammarskjölds dödsdag. Vandringen startar den 12 juni och avslutas den 18 september i Lunds domkyrka. Brännkyrka församling kommer att vara med!

Den 20 juni deltar vi i en dagsetapp här i Stockholm, från Storkyrkan till Tyresö pilgrimscentrum. Vi träffas 8.00 vid pumpen på Stortorget i Gamla stan och går tillsammans in i Storkyrkan, där sändningsmessa väntar oss. Med oss har vi bra skor, matsäck för hela dagen samt solhatt och vattenflaska. Det går bra att endast gå delar

av vandringen, vi kommer att göra stopp bland annat i Markuskyrkan i Björkhagen. Sträckan är cirka 18 kilometer och slutmålet är Tyresö pilgrimscentrum.

En grupp pilgrimer från Brännkyrka kommer också att ansluta till Pax 2011 den sista helgen, **16–18 september**, och vandra genom det vackra Skåne. Med kost och logi kostar vandringen 300 kr/dygn. Detaljerna, som bussanslutning med mera, är fortfarande på planeringsstadiet. Hör av dig om du är intresserad av att vandra och vill veta mer!

Ann-Christine Janson, Cecilia Thunberg

Kontaktuppgifter, se sid 2

1. Vad var det bästa med konfirmandtiden?
Att få nya kompisar, det var väldigt roligt! Sedan var det alla nya sakerna man lärde sig.

Tro't eller ej

2. Är det något som du saknade under konfirmandtiden? Något som nästa år kan få ta del av?
Varför förändra när det redan är så bra!

Sommarutykter

Följ med oss på utflykt i sommar-Stockholm!

Vi möts klockan 10.00 utanför Fruängens T-bana (nere på torget). Medtag SL-kort/remsa, matsäck och kläder efter väder. Vi åker till olika utflyktsmål där vi gör en kortare eller längre promenad och äter picknick tillsammans. Hemkomst senast 15.00. Vid alltför dåligt väder picknick i Mariasalen, Vårfukyrkan.

Onsdag 29 juni

Fotografiska museet

Fotografiska är ett av Stockholms nyaste museer och beskriver sig som en internationell mötesplats för kunskap och upplevelser kring fotografins oändligt många uttryck och betydelser i dåtid, nutid och framtid. Museet ligger i Stadsgården och är inrymt i en industribyggnad uppförd 1906-1910 i jugendstil, som tidigare använts som tullhus.

Onsdag 13 juli

Tyresö pilgrimscentrum

Bussen tar oss ända fram till pilgrimscentrum där vi börjar med att fira mässa tillsammans, äter soppa (30 kr) eller egen matsäck för att därefter vandra ca 3 km. Pilgrimsvandringen är en möjlighet för andligt sökande och ett redskap för att varva ner – en vandring med utrymme för tankar och meditation.

Onsdag 27 juli

Stockholms stadsmuseum

Stockholms stadsmuseum vid Slussen berättar Stockholms och stockholmarnas historia. Här finns ett stort antal utställningar, bland annat Stockholmsutställningen del 2, som speglar fyra platser i Stockholm: Slussen, Östermalmstorg, Kungsträdgården, Sergels torg) och deras historia.

Onsdag 10 augusti

Waldemarsudde

Waldemarsudde är ett av Sveriges mest välbesökta konstmuseer, vackert beläget på Djurgården. Just nu pågår en utställning kring Lars Wallin, en av Sveriges ledande haute couture-designer. Han firar 20 år som formgivare och bjuder på en stor jubileumsutställning. Det blir en exposé över hans produktion genom åren där vi får följa designprocessen och se ett 150-tal spektakulära klänningar, scenkläder och accessoarer.

3. Ska man hoppa på erbjudandet om konfirmation? Varför?
För det första så får man en helt ny gemenskap eftersom alla har valt att konfirmera sig. För det andra är det en häftig upplevelse som man aldrig glömmer.

Ebba Holm